

Dr. Tomáš Masaryk, od prevrata predsednik čehoslovaške republike

so bili vse kaj drugega kot dobri kristjani.

Marušičevemu listu »Glas naroda« pa ta stara vez med vero in narodnostjo na Slovenskem ni po volji. Pisal je, da je kmet godrnjav suženj mistične religioznosti. Zato je treba naši vasi pomagati do kulturne osvoboditve. To se pravi: Stranki dr. Marušiča, prejšnjega bana, ki je brez vzroka razpuštil vsa naša prosvetna društva, ni po volji vernost slovenskega kmeta. Te vernosti ga želi osvoboditi. In kdo bo izvršil to nalogo? To veliko delo, je pisal »Glas naroda«, bo opravilo društvo »Kmečkih fantov in deklet«. Iztrgati mladino vplivu vere in duhovnika je torej namen teh društev. Isti namen so imeli nekdanji nemškutarji s svojim »Štajercem«, a jim delo ni uspelo. Zato tudi ni verjetno, da bi to veliko delo opravilo društvo kmečkih fantov in deklet.

Sploh so kmečki fantje in dekleta večinoma dobri. Imajo sicer razne napake, a v obče so še verni. In gibanje za društvo »Kmečkih fantov in deklet« ne izvira od njih. Ti ne čutijo v sebi potrebe takih društev.

Osebe, ki ta društva ustanavljajo,

vodijo in propagirajo, niso kmečkemu stanu. Kakega nevednega kmečkemu fanta postavijo po nekod za predsednika, a smer dajejo društvu drugi ljudje kot učitelji, učiteljice in bivše kmečke deklice, ki so pa slekle kmečko krilo, dijaki (tudi falirani) in vsi, ki so nasprotni krščanskemu gibanju naše mladine.

»Glasu naroda«, dr. Marušičevemu listu, se je treba zahvaliti, da je razodel, kdo jih prav za prav vodi in kaj je namen društev »Kmečkih fantov in deklet«. Svoje somišljenike opozarjamo, da naj bodo na straži, naj poučujejo ljudstvo, da ne bo nasedlo lepo pobarvanim vabam naših nasprotnikov. Slavni Napoleon se je izrazil na svojem pohodu v Egipt leta 1798, da je

V San Francisko v Združenih državah Severne Amerike so opremili policijo z zločljivimi štiti za boj s stavkarji.

Dr. Edvard Beneš, bodoči predsednik Čehoslovaške.

vera potreba narodov. Istega izreka se držimo tudi mi proti nazorom liberalnih kmetijcev in brezbožnih komunistov.

*

»Podrti križ« v Mariboru. To je namreč igra, ki jo bodo igrali člani kmečkemu bralnega društva iz Sv. Lovrenca na Pohorju v dvorani Zadržne gospodarske banke v nedeljo dne 15. decembra ob 15. uri. Igrali so jo doma za jubilejno proslavo 50letnice omenjenega društva in je res vredna, da si jo marsikdo ob tej priliki ogleda.

Sv. Trojica v Slov. goricah. V nedeljo dne 15. decembra ponovimo našo krasno igro »Veriga«. Kdor še ni bil zadnjič pri prireditvi, naj pride sedaj, da bo videl našo popolnoma urejeno dvorano. Majhna je, a lepa, res primeren skupen dom za vsa naša društva. »Veriga« bo vsakega dvignila, vsakega bo poboljšala in raje bo odpuščal v srcu krivice in sovraštvo. Pridite vsi in napolnite dvorano.

Ptuj. Dekliška Marijina družba priredi v nedeljo dne 15. decembra, ob treh popoldne, v mestnem gledališču proslavo Brezmadežne. Govori gđc. Lojzka Horvatičeva iz Maribora. Na sporedu je tudi krasna božična igra »Vrata«. Snov je iz sv. Pisma. Nebeška vrata so se zaprla radi greha Adama in Eve in ostala

Nezanesljivost askarov.

Italijansko vojno poveljstvo je doslej vedno pošiljalo v prve vrste domačine askare. Sčasom pa so tudi ti napol divji ljudje sprevideli, da jih Italijani preveč zrabljajo, so se začeli upirati in prehajati na abesinsko stran, kamor po pravici spada. Sedaj so šele začeli Italijani pošiljati v prve vrste svoje lastne ljudi, ki pa posebnost na južni fronti si ne trpijo vsled vseh mogočih tropičnih bolezni.

Italija ima svoje lastne petrolejske vrelce v okolici Piazence, v Piemontu in v Siciliji. Nove vrelce bodo iskali v Toskani. Italijanska vlada bo uve-

Januš Golec:

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

(Dalje.)

Odkod je znal stari medicinman o zlati zaglogi tamkaj zgoraj? Je li bil samo zgoraj in jo je videl?

Lavison je bil pozabil, da bi ga bil vprašal o vsem tem.

Ko sta si privoščila komaj toliko počitka, da sta si nekoliko pretegnila otrple ude, sta si natovorila skromno opremo in nastopila pot navzgor.

Zbrala sta si desni rob potoka, ne radi tega, ker je bil morda nekoliko lažje za zmagati, ampak predvsem radi dejstva, ker bi naj bil na tej strani zgoraj na koncu vodopada skrivnostni dohod v zlato sotesko.

Računi ju niso varali. Rabila sta cele tri ure napornega, dasiravno ne preveč težavnega truda za dosego roba ne prevelikega jezera.

22

Tamkaj bi se bila morala nekoliko odpočiti, kajti njune moči so bile izrabljene, kolenā so se jima tresla ter omahovala.

Odmor je bil izključen, nestrpnost ju je gnala naprej. Predvsem sta morala ugotoviti, če je govoril indijanski prerok istino, ko je napovedoval Lavisonu: vodopad se ne spušča v svojem zadnjem koncu navzdol po trdi skalnati steni, ampak zakriva kakor zastor veliko izdolbino, vhod v skalnati hodnik, kateremu morata slediti, da bosta dosegla vrh, ki se cepi prav zgoraj v sotesko.

Ako bosta našla tukaj položaj res tak, kakor jima je bil naslikan, potem bo res tudi vse drugo, kar je prerokoval — ono veliko — nepojmljivo, o katerem sta v nekakem pritajenem strahu še neprestano dvomila, da bi ju znalo prevariti ter razočarati.

Šla sta okoli jezera. Tukaj se je umikala skala, kakor sta ugotovila možakarja v brezspanem naporu. nekoliko nazaj, da je bilo mogoče obiti in priti za skrajni rob padajoče vode, koje širina je bila določena z globokim žlebom v zgornji plasti skale.

so zaprta do blažene betlehemske noči. pred zaprtimi vrati se vstijo glavni dogodki od Adama in Eve pa do Zveličarja, ko se vrata zopet odpro. Prijatelji naše katoliške mladine, pridite!

Mala Nedelja. Ideja prave ljudske prosvete in njene velike važnosti zmagovito prodira povsod, tudi v našem kraju. V nedelje, 15. decembra, se bomo vsi prijatelji narodne in krščanske izobrazbe zbrali popoldne po večer- nica. Predsednik Prosvetne zveze dr. Hol- nje c nam bo obrazložil pomen in način iz- obraževalnega dela. Zberimo se v čim največ- jem številu!

Žiće. Ze dolgo ni nobenega glasu od nas. Pa vendar tudi mi ne spimo. Dne 1. decembra smo imeli ganljivo Slomšekovo proslavo, ki jo je priredila naša šola v Katoliškem društvenem domu. Na praznik Brezmadežne je Mari- jina mladina priredila lepo proslavo. Za tretjo adventno nedeljo dne 15. decembra pa pripra- vlja naše Katoliško prosvetno društvo duhov- no igró »Slehernike«.

Marija Nazarje. Po romantično lepi Savin- ski dolini se vse okrog živahno probujajo ter prirejajo shode in sestanke. Ker je pri nas vse tlo, opravičen človek poprašuje: ali v župniji Marija Nazaret ni nič odrasle naše mladine? Na glas povemo, da so se začeli gi- hati tudi naši fantje ter se trudijo, da poživijo fantovsko Katoliško akcijo. Imeli so pred ne-

давним časom dva sestanka, kjer se je govo- rilo, kako se naj fant udejstvuje pri verskih nastopih in kako naj se vede fant v družbi. Zaonji čas se fantje zanimajo za odrski na- stop. Na ušesa mi je prišlo, da se tukajšnja odrasla mladina marljivo pripravlja in vežba, da vprizori okoli sv. Treh kraljev zelo pod- učno in lepo igro »Zagorski zvonovi«. Fantje in dekleta, prav bo tako! Cenjeno občinstvo naj pa s svojim obiskom dokaže, da cení trud delavne mladine!

Pčsece. V nedeljo dne 15. t. m., ob 15. uri, priredi naše farno občestvo pod vodstvom Prosvetnega društva v Slomškovem domu: Slomšekovo proslavo s petjem, zbornó dekla- macijo, govorom, duhovno igro »Animo« in zaključno sliko. Slomšek naj doseže čast ol- tarja. Zato pridite vsi, zlasti pišečki farani, da se na njegovi proslavi navdušite zanj, ga spoznate natančneje in po svojih močeh tudi potem pospešujete delo za njegovo beatifika- cijo. Vstopnina bo zelo nizka. Na svidenje!

Društva uredite knjižnico! Najbolje je ure- jena, ako imate dovolj dobrih knjig. Obrnite se na naše knjižarne, račevolje vam bomo šli do skrajnosti na roke za dobavo knjig. Naj- bolj uspevajo knjižalce, ki imajo celotno zbir- ko Karl Mayevih romanov. Ne pozabite pred- zimo nakupiti knjig v Cirilovih knjižarnah v Mariboru in Ptujju.

šega dolgoletnega župana občine Ranče g. J. Domadenika. Zalujočemu možu naše srčno sožalje!

Pri napetosti

lenivosti črev, preobilni želodčni kislini in za- stoju žolča pomaga prirodna

Franz-Josefova

grenka voda.

1275

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

Osluševel. Po kratki in mučni bolezní je mirno v Gospodu zaspal 22. novembra blag mladenič Simon Venta. Pokojnik je bil fant velike delavnosti, dober gospodar; delaven kot čebela, ni poznal počitka; dasi že bolan, je vedno rad pomagal vsakemu. Na smrtni po- stelji je z boguvdano potrpežljivostjo prenašal bolečine. V oporoki je določil, naj se križ po- stavi na domačem posestvu. Pri hiši žalosti mu je v slovo spregovoril njegov sosed in pri- jatelj, predsednik občine Osluševec g. J. Lah. Pogreba se je udeležilo mnogo ljudstva od bli- zu in daleč, prihitali so tudi njegovi prijatelji in znanci iz Maribora, Ptujja in Ormoža. Po- greb je vodil domači g. župnik, ki se je ob od- hodu grobu v prisrčnih besedah poslovil od rajnega. Cerkevni pevski zbor, pri katerem je Simon rad sodeloval, dokler je še bil bolj pri zdravju, mu je zapel na domu in ob grobu ganljive žalostinke. Dragi Simon, ohraniti te hočemo v hvaležnem spominu! Zalujoči rod- bini pa naše iskreno sožalje!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Anton v Slov. goricah. Zadnje jesensko cvetje je pokrivalo na mrtvaškem odru belo oblečeno truplo vzgledne 28letne Marijine družbenice Angele Simonič v Andrencih, ki smo jo pred kratkim spremljali k zadnjemu počitku. Jetika jo je mučila čez dve leti ter ji vzela življenje. Potrpežljivo je prenašala vse bolečine, saj jo je v njeni bolezni prišel večkrat krepčat in tolažit Gospod z angelskim kruhom. Pogreba se je kljub obilnemu delu

udeležilo mnogo župljanov, posebno pa dekl. Marijina družba z zastavo. Ob ganljivih be- sedah č. družbenega voditelja so se zasolzile oči. Rajna, ki je zapustila žalujoče starše, 2 brata, sestro in sorodnike, naj počiva v Bo- gu! Drugim pa sožalje!

Slivnica pri Mariboru. Po težki in dolgo- trajni bolezni je umrla in bila ob veliki ude- ležbi ljudstva pokopana gospa Domadenik Ema s Pohorja. Pokojnica je bila žena biv-

Beseda o letošnjem knji- ževnem daru Mohorjeve družbe.

Mohorjeva družba nas je tudi letos razve- selila z izdajo 5 knjig za 20 Din.

Koledar je lepo opremljen po zunanosti in po vsebini pa tako mnogostranski ter prak- tičen, da skoro ne more biti brez njega slo- venska hiša.

Koj za Koledarjem moramo posebno po- hvalno omeniti drugi del Slomškovega ži- votopisa. Ta knjiga nam tako lepo, ganljivo

Z ravnine je bil ta dohod, ki ni bil ne visok in ne širok, neviden. Bil bi velik slučaj, ali na- ravnost čudež, če bi bil kedo opazil dohod od spodaj gor. Popotnika sta opazila čudno tvorbo skale v ozadju jezercá, čeravno sta bila že na njo pripravljena po predhodnem obvestilu in na- črtu, šele v trenutku, ko sta se povspela preko roba.

S par naglimi koraki sta obšla za vodopa- dom skriti zastor, ki je bil debel komaj par cm. Skozi dva metra široko razpoko sta gledala v prostorni, poševno nazaj se dvigajoči skalnati obok, ki je prejemal skozi padajočo vodo kakor skozi okno bolj medlo luč.

Po pekočih solčnih žarkih, ki so se odbijali od skalovja med cele ure trajajočim plezanjem, je bilo tukaj prijetno hladno. Zrak je bil čist ter suh in se je dalo sklepati na stalni prepri, ka- terega izvor je kazala svetloba na koncu dol- gega, precej strmega ter navzgor vodečega hod- nika, v katerem je končavalo ozadje oboka.

Glad, izčrpanost, — trepetajoča izčrpanost izsušenega telesa po ogromnem trudu plezanja — kaj jima je bilo vse to sedaj! Ni bilo časa,

misliti nazaj. Brez oddiha sta stopala naprej po hodniku. Čez dobre četrt ure sta dosegla vrh in sta se ogledala.

Brezdvomno sta stala na višini skale. Kraj, na katerega sta stopila iz hodnika, je bil prost ter odprt. Nad seboj sta videla od solnca svetli- kujočo nebesno modrino, po kateri so se pre- peljavali le lahki oblaki. Spredaj je bilo videti samo eno vdolbino, ki se je širila blizu roba v jezerce, v katerem se je zbirala voda potoka, ki je prihajal iz soteske v ozadju in se je izlival v vodopadu preko skalovja v spodnje jezerce. So- teska se je zopet dvigala stopnjema. Njene stene niso bile visoke, stale so pa tako blizu skupaj, da je bil prostor med obema napolnjen s senco, v kateri je popolnoma tonila globočina ožine.

Vendar kje za božjo voljo so bila rumena — zlata zrna? ...

Lavison je stopil v vodo in je preiskoval s poželjivimi pogledi prodnato vsebino dna. Ludi Gruber se je nagnil nad vodo, da bi pregledal dno glede bajnih zakladov, ko se je močno pre- strašil.

Presunljiv, zahrpan krič je odjeknil od pe-

dla monopol na nafto in bencin.

Rumunski petrolej za Italijo.

Zadnjega novembra je bila iz Konstanc v Rumuniji odposlana v Italijo velika petrolej- ska pošiljka in sicer: 8600 ton lahkega ben- cina, 6800 ton težkega bencina in 22.000 ton petroleja. To je naj- večja pošiljatev olja, ki je bila odposlana na naslov Italije po svetovni vojni iz Ru- munije.

Velikodušnost italijan- skega vojnega mini- strstva.

Italijansko vojno mi- nistrstvo je povišalo podčastnikom, milični- kom in navadnemu vo- jaštvu v vzhodni Afri- ki plače. Naredniki in podnaredniki v itali-

In vsakemu razumljivo slika in nas prepričuje, da se mora v doglednem času uresničiti to, po čemur hrepeni vsak krščanski Slovenec: Dobili bomo v Slomšku svetnika!

Slovenske večernice so nam prinesle tretji zvezek knjige »Bele menih«. V tem delu so nam opisani kmečki upori, kolikor se nanašajo na samostan v Stični. Ta zvezek bo prav posebno zadovoljil kmečke naročnike in čitatelje.

Solska in komaj šoli odrasla mladina bo vesela kratke, privlačne in tolikanj vzpodbudne knjige »Vatomikas«.

Zvezek »Zgodovina slovenskega naroda« nam opisuje življenje naših prednikov krog burnega leta 1848. Knjiga nas poučuje o slovenskih razmerah, o trpljenju našega naroda in njegovem odločnem boju napram krivicam iz rok mogočnih tujcev.

Vsak, ki bo prečital letošnji književni dar Mohorjeve družbe, ga bo od srca vesel, bo ostal družbi zvest naročnik in bo tudi agitiral za njo pri vseh, v kojih hiše še ne zahajajo mohorske knjige.

*

Sv. Ana v Slov. goricah. O požaru, ki je pretekli mesec izbruhnil v viničarji Ferdinanda Zvera, smo doznali naslednje podrobnosti: Stara zakonca, ki sta spala v viničarji, nista bila rešena šele po gasilcih, marveč sta prva opazila požar ter začela sama reševati živino, pri čemur so jima prihitei na pomoč bližnji sosedi, ki so rešili še ostalo živino ter s pomočjo daljnih sosedov tudi stanovanjsko hišo. »Rešeni denar« predstavlja ne 7000 Din gotovine, marveč nekaj starega srebrnega denarja. Posestnikov sin Franc, ki je vedel za ta star denar, je udril v kamro in rešil te stare kovance, ki imajo zasebno spominsko vrednost. Gasilci so prihitei na lice mesta, ko je bilo večinoma rešeno, kar se je dalo rešiti. Zaposleni so bili pri preših ter rešili kletna vrata, da ni ogenj prešel v klet.

Kapela pri Radencih. Dne 1. decembra, na izseljeniško nedeljo, se je vršilo blagoslovljanje kapelice Lurške Marije pri Francu Šumaku v Račkem vrhu. Pri tej priliki se je nabralo za naše izseljence 53 Din. Vsem darovalcem: Bog plačaj!

Pršetinci pri Sv. Tomaža. Pretekli mesec se je v neki noči priplazil neki nepoznani dolgoprstnež na podstrešje Elizabete Kavčič v Pršetincih. Neznaneec se je mislil za zimo založiti s precejšnjo količino slanine in morebiti tudi z denarjem. Vsled ropotanja na

podstrešju se je prebudila gđc. Kavčičeva ter lopova pričakala z gnojnimi vilami v rokah na prehodu s podstrešja v vežo. Uzmovič se je pogumno ženske ustrašil ter brez plena popihal v temno noč. — Nekoliko dni pozneje je neki navihan paglavec pri posestniku Janezu Novak v Pršetincih, ko so bili domači zbrani pri obedu pritrđil vsa vrata na svinjakih s tako silo, da je onemogočil vsak pristop s hrano k svinjam. Po trudapolnem delu se je Novakovim šele proti večeru posrečilo zapah odstraniti. — Dne 18. novembra sta si obljubila zakonsko zvestobo v farjni cerkvi sv. Tomaža vrli kmečki fant Lovrenc Magdič iz Pršetincev, ki si je zbral za tovarišico na potu življenja Slavico Obratovo, članico Marijine kongregacije in bivšo cerkveno pevko. Obilico božjega blagoslova!

Velika Pirešica. Mnogo se razpravlja in govori zaradi pogodbene pošte, katere se namerava ustanoviti v Veliki Pirešici. Propagira se od vseh strani. Eni so zato, da bi žalska pošta vršila vsakodnevno sefsko dostavo v tuk. občino; drugi pa, da bi se ustanovila pogodbeno pošta v Veliki Pirešici. Za drugo se zavzema občina, da bi ona izvedla vsakodnevno dostavo in to v vsako vas tuk. občine. Od sedajne dostave so imele ugodnosti le nekatere vasi, dočim se večina vasi te ugodnosti niso mogle poslužiti. Za ostale vasi, ki so bile izven dosedajnega dostavnega okolisa, so morali sami ljudje hoditi izpraševati za pošto na mesta, kjer se je pošta puščala od poštnege sela. Na naročitih dnevnikih časopisov ni bilo misliti, ker si jih dobil prepozno v roke, tako

janski koloniji Eritreja bodo prejeli po 7 lir, v Somaliji 8 lir dnevno, ostali podčastniki 6 in 7 lir, vojaki in miličniki pa po 5 in 6 lir dnevno.

Statistika o prevozu.

Italijani so prepeljali skozi Sueški prekop od 21. II. do 23. XI. — 242 tisoč oseb. Istočasno se je odpeljalo iz vzhodne Afrike nazaj v domovino 5300 bolanih Italijanov.

Italijani ob 12 velikih oklopnih avtomobilov.

Na južnem bojišču, in sicer nekaj deset milj južno od Goraheje, je običalo 12 velikih italijanskih oklopnih avtomobilov v neizmernem blatu. Posadka je bila primorana, zapustiti bojna vozila.

čin, sledilo je plahutanje težkih peruti, in ko je pogledal Franc ves zmešan kvišku, se je še lahko zakotalil nazaj in je ušel za las krempljem orjaškega orla, kateri je hotel očitvidno usekati predrznega vsiljivca s kljunom v glavo. Ko je kolobaril med besnim krikanjem v višine, so mu odgovarjali z mogočnega gnezda na zgornjem vrhu leve stene mladiči.

Na prodcu potoka, ki je bil presneto nestalen za njegove noge, bi bil Gruber kmalu spodrsnil. Da bi se obdržal, je omahoval nazaj in prestopil na drugi breg.

Tamkaj ga je že čakal novi strah. Skoraj med njegovimi nogami sta pobegnili z neverjetno naglico dve majhni zeleni kači ter se zgrabili med peskom in kamenjem. Franc se ni bal kačje golazni; da je napravil eden ali dva koraka na stran, je bila posledica nenadnega srečanja.

»Le pazi, kače so sigurno strupene«, ga je posvaril Lavison, kateri je bil na pol preplašen in na pol se je smejal, radi smešnosti položaja.

Gruber je še vedno zrl presenečeno za kačama. Videl je še celo množice velikih pajkov s

krži na hrbtih, ki so se zatekli iz njegove bližine pod kamenje.

»Rad bi vedel, odkod so se priklatile kače«, je začudeno pripomnil. »Že davno sva preko meje, v kateri živijo.«

»Ali se ti ne zdi čudno, da je voda tukaj gor precej topla?« je razlagal Lavison. »Gotovo izvira iz toplega vrelca. Najbrž niti v zimi ne zamrzne in daje cel okolič toplo podnebje.«

»Ali si videl zlato?« je vprašal Gruber in je stopil ponovno v vodo.

»Niti sledi o zlatu«, se je glasil razočarani odgovor. »Dozdeva se mi, da naju je stari Indijanec vendarle potegnil.«

»Kaj pa je tole rdeče tukajle?« se je začudil Gruber, ki je pregledoval skozi kristalno čisto vodo dno potoka. Čudno se mu je zdelo, ker je bilo dno potoka posejano z rdečimi pikami, katere so lukale izpod vode kakor strnjena kri.

Pripognil se je in je pobral liki lešnik veliko rdečkasto piko. V primeri z velikostjo je bila iz vode dvignjena stvarca izredno težka. V brezsapni napetosti je drgnil z rdečim lešnikom po iznad vode se dvigajoči skali.

Vsaka
ASPIRIN
TABLETA

nosi Bayer-jev križ kot garancijo za pristnost. Proti vsem bolečinam in prehladu

ASPIRIN

Oglas je registr. pod št. št. 6174 od 1. III. 1935

dogodek, ki ga je opisal dopisnik v dopisu iz Socke. Naj bi bil opomin na vse! Dovolj prilike imamo za pošteno delo v Prosvetnem društvu ob lepem časopisju in dobri knjigi. Fantje, čas je, da z večjo pozornostjo sledite t. i. avtom domačih dušnih pastirjev in pustite čezmerno popivanje in prazno veseljačenje.

Ljubno. V Ljubnem se veliko trudi neki politični potnik, ki nima v nobeni politični stranki dolgo svoje strehe. Potuje po srezu za agitacijo, dovoljenja pa nima najbrž od nobene politične stranke, ki bi mu podpisala politični potni list. Sam pripoveduje, koliko podpisov je že dobil za Mačkovo stranko, kar seveda ni res. Mi volilci pa pridno pristopamo v stranko JRZ. V okrajnem odboru te stranke so odločni in poštenu možje in fantje, ki nam jamčijo za to, da ne bodo pustili krvatske politične komande nad našim ljudstvom. Ustanovljena je bila krajevna organizacija JRZ, ena prvih v našem srezu, z 22 odborniki, in pododborom pri Sv. Frančišku. Predseduje ji neustrašen naš okrajni organizator Tesovnik Josip, podpredsednik je Zagožen Josip, tajnik g. kaplan, blagajnik pa Jakob Sem. Zavednost in delavnost naših mož bo odbila vsak poskus tistih, ki so politične šviga-švaga.

Vransko. Omenili smo že, da se vrši pri nas »glavno prosvetno delo« v gostilnah in da se »prosvetne tekme« odigravajo v znamenju alkohola. Po tem »programu« se je deloma postopalo tudi dne 1. decembra. Kot zadnja točka »proslave« je bil namreč pretep! Ni nam sicer znano, ali je bila ta točka že prej stavljena na program, ali pa je bila le kot »oddatek« izven programa. Dejstvo je, in tega dejstva ne more nihče več izbrisati, da je bila ta zadnja točka v celoti izvedena. Sedaj pa vprašamo javno, li ni to pravi škandal, ako niti pri taki priliki prireditelji nimajo toliko avtoritete in moči, da bi preprečili pretepe? O stvari pa naj javnost sama sodi. Preverjeni smo, da bo orožništvo kakor navadno torilo svojo dolžnost!

Spodnje Sečovo pri Rogiški Slatini. Dne 1. decembra smo doživeli v naši vasi nekaj, česar že dolgo ni bilo. Vršila se je blagoslovitev krasne nove kapelice Srca Jezusovega, katero je dal zgraditi pri svojem domu gospodar A. Berko. Navzoča je bila večina vasi. Pevci so

zapeli par lepih pesmi. G. kaplan je v lepem govoru orisal pomen ter nas vzpodbujal k ljubezni, katero moramo imeti med seboj in do presv. Srca Jez. Daj Bog, da bi v naši vasi vedno vladala prava krščanska ljubezen in mir med sosedi!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Tukaj sta si k večni zvestobi podala roke Tonček Kunst in Micka Jeveršek, oba vneta člana naših katoliških organizacij. Mlademu paru iz srca želimo od Boga blagoslovljeno bodočnost! Bog Vaju živi!

Bizeljsko. V nedeljo dne 15. decembra se vrši na Bizeljskem v gasilskem domu po prvi službi božji javen shod, na katerem govori g. svetnik Josip Tratnik iz Rajhenburga in g. dr. Anton Ogrizek iz Celja. Vabijeni vsi Bizeljanci in okoličani!

Slike služabnika božjega škofa Antona Martina Slomšeka so gotove!

Po originalu, ki ga je Tiskarna sv. Cirila dobila v svojo last, je dala napraviti slike Slomšeka v štirih barvah. Delo je izredno dobro uspelo. Ker je tudi original od umetnika, ki je slikal cerkev sv. Alojzija v Mariboru, bo ta slika gotovo povsod v okras vsakemu stanovanju. Da se bodo mogli pa vsi naročiti na sliko, smo jih natisnili večjo množino in računali samo lastne stroške. Cena slike je samo 10 Din. Ker je nerodno pošiljati vsako sliko posebej, prosimo, da organizirate naročilo za to sliko za vso župnijo, ali naj vzame v roke stvar kak trgovec. Dobijo se tudi podobice barvane po 30 Din, navadne po 10 Din za 10C komadov, razglednice navadne po 0.75 in barvane po 2 Din komad. Naročila sprejema:

Tiskarna sv. Cirila, Maribor in Ptuj.

Videm ob Savi. Krajevna organizacija JRZ na Vidmu priredi v nedeljo dne 15. t. m., ob 11. uri dopoldne, v starem gradu po poznem sv. opravilu v hiši g. Blaža Deržanič javen shod. Na njem bo poročal o političnem položaju g. Marko Kranjc iz Maribora. Vabljeni ste, da se tega važnega shoda udeležite v obilnem številu!

Peter Rešetar rešetari.

Jeftič je kozla ustrelil, ker je dne 1. decembra šel na lov, mesto da bi se udeležil, kakor se spodobi, proslave ujedinjenja.

Politične večerje so prišle v navado. V Beogradu, pa tudi drugod, so prišli hotelirji na srečno misel, da vprizorijo politične večerje in tudi sami oskrbijo potrebne slavnostne govornike. Tako tudi oni, ki jih narod ne mara, lahko pokažejo, da so še, ki jih marajo, če že ne zaradi načel, pa zaradi večerje.

Pohorci vedno bolj znani. Zdaj je začela med Pohorci smuška sezona, zato ni čuda, da so se tudi politični pohorci začeli smukati okoli vladnih vrat. Pa tu ni pršiča, ampak za nje prav opolska tla, pa so zleteli na...

»Glas naroda« je doživel izpremembo. V Ljubljani imajo sploh čudne navade, da je že neki pesnik jim zapel: Vstanite, polmrlični vi! Ta poziv je slišal sedaj tudi »Glas naroda«. Če bo pa res vstal, homo pa šele videli!

Ljubljana—Maribor ločena od stratosfere. Vedno se nam je čudno zdelo, kako to, da sta si Ljubljana in Maribor vedno tako — milo povedano — oddaljena med seboj. Pretekli teden pa nam je univerzitetni profesor g. inženjer Osana povedal, da prihajajo osebne nadstratosferne motnje med Ljubljano in Maribor. Celo tako visoko vpliva napetost Ljubljane proti Mariboru! Upamo, da bo Picard pri prihodnjem poletu v stratosfero tudi to lahko uredil.

Zakaj se Italijani umikajo? Društvo narodov je sklenilo napraviti sankcije proti oni državi, ki je napadač. Prvotno se je reklo, da je Italija napadač. Ta pa hoče sedaj, predno se sankcije začnejo izvajati, da so vendar Abesinci napadači in je treba sankcije izvajati proti njim.

Pogledal je na kamen in videl, da je ostala na njem rumena črta.

»Zlato! Tukaj je! Vse, kar je rdeče, je zlato! Najina last je! Že v drugič sva obogatela! Bolj sva bogata, nego bi bila mogla sanjati!«

Odkritje zlata ga je pognalo v omotico. Gledal je skozi nekako kopreno in čutil, kako so ga zapuščale poslednje moči. Kos je še bil dvomu, negotovost je še zmagoval s preostankom svojih moči — omagal je spričo izpolnitve najbolj drznega upanja.

Lavisonu se ni godilo nič boljše.

Na ves glas se je drl: »Pridi, dečko, najprej se najejva in odpočijva! Najina želodca sta prazna. Zlato nama ne uide. Celo popoldne ga lahko dvigneva toliko iz potoka, kolikor ga bova lahko nosila seboj.«

Zmotala sta se na obrežje. Poiskala sta suh prostor in razprostrla po njem odejo. Odprla sta vrečo z moko in konservo ter povžila za isti dan določeni del.

Lavison je predlagal, da bi pospravila še eno dnevno porcijo, a je odklonil Gruber ponudbo s prestrašenim:

»Za božjo voljo ne! Hočeš li, da bi na povratu s polnimi žepi zlata umrla od lakote?«

Prijateljevo oporekanje je razdražilo Lavisona. Uvidel je, da je tovarišev protest upravičen. Vendar bi naj Francova ne obveljala vsikdar. Nekako čudno čuvstvo se je dvignilo v njegovi notrajnosti, ki mu ni dopustilo, da bi se bil udal. Trdovratno je odgovoril:

»Dobro! Ti lahko ravnaš, kakor tebi drago. Jaz bom pojedel še eno porcijo!«

Odlomil si je kos posušene moke, segel po svoj del konzerve in začel mirno jesti.

Franc je buljil z na široko odprtimi očmi, kaj da počenja tovariš. Hotel je ugovarjati še enkrat, pa je opustil. Prijatelj je bil očitno v razpoloženju, ki mu je bilo tuje, vsak ugovor bi bil zastoj ter bi imel le slabe posledice.

Popotnika sta se stegnila vsak po svoji odeji, da bi se odpočila. Od pomanjkanja, naporov in od zlatega presenečenja sta bila oba ob duševno ravnotežje, katero se pa bo vrnilo, če se bosta enkrat navadila na veliko srečo.

(Dalje sledi.)

Kraljevska poročna prestana za vojno.

V Italiji že zbirajo zlato. Kralj in kraljica sta že darovala poročna prestana. Ob tej priliki je naslovila kraljica Helena na Mussolinija brzojavko, v kateri pravi, da je izročila s poročnim prstanom domovini — najdražje, kar ima.

Dež znamenje iz neba.

Zadnje dni je v abesinski prestolici v Addis Abebi hudo deževalo, kakor že zelo dolgo ne. Prebivalstvo je bilo dežja veselo, ker ga smatra za najboljše znamenje iz neba.

Abesinski cesar

se je mudil zadnje dni dalje časa v Desije, kjer se nahaja vrhovno poveljstvo Abesincev.